

Taşların Lal Olduğu Yer

Köyümden kaç bildir ayrımı gardaş,
Döndürdüler havı çıkmış kumaşa.
Gözümde tütüyor kasvetli dağlar.
Her biri kapılmış ayrı telâşa.

Nevrim döndü şaşıp kaldım âleme,
Ruhuma yük oldu onca kelime,
Dost diye içimi döktüm kaleme,
Sırlarımı verdim toprağa taşa.

Burada geceden farksız gündüzler,
İnsanlık çölünde kaybolan yüzler,
Deli gönül hâlden bileni özler,
Her çağın başında aynı temaşa.

Kendimle onulmaz bir seferdeyim,
Ne göğün yüzünde ne de yerdeyim,
Tüm taşların lâl olduğu yerdeyim,
Bu ne muamma ne sırlı karmaşa?

Dünyaya takılıp kayıp düşmeden,
Kırbamı doldurup Koca Çesme'den,
Günleri eritip çok eğlenmeden,
Yetişmeli önden giden yoldaşa.

Köyümün hasreti gölgemde gezdi,
Ehli kalem nice destanlar yazdı,
Obama yurduma sitemdi nazdı,
Böyle yanan var mı kavim gardaşa?